

([Време](#) , 8.3.2012)

Владимир Владимирович Путин је са сузама у очима прославио победу у трци за трећи председнички мандат у Русији, на Мањежном тргу у Москви на коме се 4. марта окупило више од 100.000 људи. Путинов секретар за медије Дмитриј Песков, објаснио је касније да су Путину сузе потекле зато што је те вечери на Мањежној дувао јак ветар. Мало ко од извештача верује у тезу секретара, мада она противуречи њиховим сопственим описима Путина као пуковника КГБ-а чија је трећа победа била унапред осигурана.

За Путина је 4. марта гласало 63,60 одсто бирача, лидер КПРФ-а ГенADIЈ Зјуганов освојио је 17,18 одсто, лидер ЛДПР-а Владимир Жириновски – 6,22, милијардер Михаил Прохоров – 7,98, а лидер Праведне Русије Сергеј Миронов – 3,85 одсто бирача.

За Путина је гласало 45.602.075 бирача, што је за десет одсто мање од броја гласова које је освојио 2004. године (49.565.238), а више од његових резултата из 2000. године (39.740.467). Путинов главни изазивач, комуниста ГенADIЈ Зјуганов, изгубио је током протекле деценије готово половину бирачког тела (2000. године 21.928.468 гласова, а 2012. укупно 12.318.353).

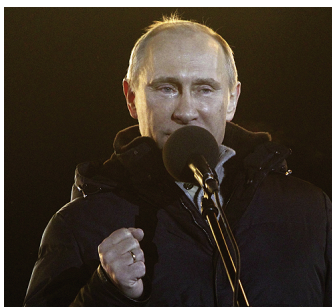
Када је Путин објавио победу, други на листи, ГенADIЈ Зјуганов, изјавио је да изборе на којима је управо учествовао не признаје због неравноправних услова, зато што је Путин користио две трећине расположивог времена на телевизијама, а није учествовао ни у ТВ дебатама са конкурентима.

МИША ЖИРАФА: Сутрадан је Зјуганов открио да је љут и због уздизања Прохорова, за

кога је тврдио да се појављивао на телевизији 20 одсто више од осталих кандидата, да је током предизборне кампање управо он служио као модел успеха, што је, по Зјуганову, неморалније него све Путинове поруке заједно.

Неки руски аналитичари указују на парадокс да је бираче комунисте Зјуганова одвукао баш Прохоров, звани Миша Жирафа, краљ никла, власник НБА кошаркашког клуба Њу Џерси нетс, 32. по богатству на листи магазина "Форбс" за 2011, чија се имовина процењује на 18 милијарди долара. Свој лични најбољи домаћи резултат (19,14 одсто гласова) остварио је у Москви. Добио је иначе већину гласова Руса који су гласали у Вашингтону и Великој Британији (2186. гласова, 57,86 одсто). Неки од прозападних опозиционара изјављивали су да ће резултат победе Путина у првом кругу бити – увећање броја становника "руске општине" у Лондону, што асоцира на одбеглог мултимилијардера Бориса Березовског, који из Лондона води оштру кампању против Путина.

И МЕНЕ СЛИКАЈУ: Група лидера и системске и вансистемске опозиције је у резиденцији "Горки", 20. фебруара, разговарала, по систему "ко у клин, ко у плочу", са актуелним председником Медведевом, о неравноправности, а овај је рекао да ће – ако се буде кандидовао на следећим председничким изборима – са задовољством учествовати у дебати с опонентима...

На примедбу КПРФ-а и ЛДПР-а о неравноправном представљању председник Медведев је рекао да је "присуство Владимира Путина у етру природно зато што он испуњава своје функционерске обавезе": "Вот ја президент, мењна показивајут каждиј дењ." Па додао: "Постаните председници, и вас ће приказивати на ТВ-у." Руку на срце, ако би премијер био Зјуганов, Миронов или Жириновски, верујте, приказивали би их не мање од Путина и они се не би узбуђивали због тога", изјавио је за лист "Известија" Игор Владимирович Лебедев, заменик председника Думе, члан ЛДПР-а, син Владимира Жириновског.

На Путинову иницијативу, на 300.000 бирачких места су ради контроле постављене

веб-камере, што је коштало 13 милијарди рубаља, тако да је сам чин гласања било могуће пратити онлајн. То није било довољно да се поправи политички имиџ у западним медијима, који су своје извештаје базирали на ономе што су говорили НВО активисти и учесници митинга "За поштене изборе" у децембру прошле године поводом парламентарних избора.

Ванпарламентарна опозиција је нарочито указивала на такозвано "карусел гласање" (иста лица гласају на више бирачких места). По тврђењу ЦИК-а, већина од 400 приговора била је без основа – сумњичили су раднике са појединих градилишта у Москви који су до бирачких места стизали аутобусима својих фирми.

Руски НВО Голос, који се бави изборним процедурама, а финансира га USAID, објавио је да избори нису били фер и поштени због мешања државе у изборни процес.

Посматрачи ОЕБС-а оценили су у понедељак, 5. фебруара, да на председничким изборима у Русији нису обезбеђени једнаки услови за све кандидате, већ да су били видљиво прилагођени једном кандидату, Путину. Шефица Канцеларије за демократске институције и права човека ОЕБС-а Хајди Таљвини нагласила је да први корак треба да буде пажљиво испитивање свих приговора. Из Брисела (Кетрин Ештон) и из Вашингтона и Париза дошле су сличне реакције.

Путин је 6. марта посетио Ситуациони центар "Избори 2012" на Правној академији у Москви и изјавио да је нарушавања изборне процедуре, природно, било – а да све приговоре треба испитати. Објашњавали су му да све проверавају, али да се многи приговори показују неоснованим. Кажу да су неки приговори представника Зјугановљеве КПРФ стигли тек по објављивању резултата и да противурече изјавама истих представника у току изборног процеса да је све у реду.

ДВА ШЛАГВОРТА: Из оцена руских избора произилази заправо да се главни приговор односи на политичку доминацију Владимира Путина. "Њујорк тајмс" цитира бившег хрватског министра спољних послова Тонина Пицулу: "Поента избора је да њихов резултат буде неизвестан. То није случај у Русији."

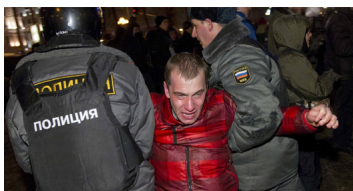
Од Запада фаворизовани слаби Јељцин је 1996. освојио 36 одсто гласова, а 2012. је са

Како је Запад заправо помогао Путинову кампању

Пише: Милан Милошевић
четвртак, 08 март 2012 01:02

Запада сатанизовани Путин добио двоструко више. Како пише немачки недељник "Шпигел", Јељцин је 1996. као изборну лозинку користио опасност од повратка комуниста, а Путин – опасност од дестабилизације Русије од стране плаћених провокатора. Изгледа да су они који су са запада водили кампању за изборну делегитимизацију Путина заправо помогли његову кампању.

Путин је оптуживао ванпарламентарни део опозиције да је спреман да изборе прогласи нерегуларним и да ће покушати да дестабилизује земљу, да организује наранџасту револуцију у Москви, као у јануару 2005. на Мајдану у Кијеву, после сумњивих фифти-фифти избора у Украјини.

На постизборном митингу опозиције "За поштене изборе" одржаном у понедељак 5. марта по подне на Пушкиновом тргу у Москви, на који је, према процени организатора, дошло око 20.000 људи, а по процени полиције 14.000, један од лидера несистемске опозиције и оснивач антикорупционог интернет-пројекта "Роспил" Алексеј Наваљни почиње говор фразом "Тежи од вечери био је дан!", али призива окупљене да се не разочарају: "Шта сте друго очекивали?"

Током ове кампање, поред мултимилијардера Михаила Дмитријевича Прохорова фаворит западних медија био је Алексеј Анатољевич Наваљни, 35-годишњи адвокат, економиста, инвест-активиста, заштитник права малих акционара, блогер и организатор демонстрација против Путина, кога је агенција Ројтерс називала "авангардом нове интернет генерације", који је, иначе, искључен из Гајдаровог "Јаблока" због национализма.

Након говора Григорија Јавлинског, Гарија Каспарова и других, већина се мирно разилази уз најаву да ће се окупити опет 10. марта. Једна група безуспешно покушава да направи живи ланац око Кремља. Михаил Горбачов је у коментару у свом листу Новаја газета најавио да ће учествовати у том протесту, али је замолио да не буде шатора и провокација. Једна група присталица "Левог фронта" остаје на тргу и поручује да је то "трајни разговор депутата са бирачима", односно да неће отићи док Путин не оде с власти. Полиција не дозвољава да демонстранти од тог трга праве "Мајдан" у Москви и у

гужви која настаје хапси 250 људи, међу њима и националисту-бољшевика писца Едварда Лимонова, Алексеја Наваљног и лидера Левог фронта Сергеја Станиславовича Удаљцова.

ЛИБЕРАЛИ, КОМУНИСТИ, НВО: Тај леворадикални политички активиста Сергеј Станиславович Удаљцов (1977) је занимљив, не само због специфичне биографије, већ и због тога што његова политичка путања пресликава замршене путеве лутања групације НВО и малих партија која репрезентује "сазревајућу средњу класу у Москви". Он је био лидер покрета Авангарда црвене младежи, дела покрета Радничка Русија (комунисти) Виктора Анпилова, који је 1992–93. организовао митинге ради свргавања режима Бориса Јељцина. Удаљцов, сада координатор Левог фронта, 1999. је учествовао у изборима за Думу у изборном блоку Стаљински блок — за СССР. Он је, иначе, праунук Ивана Дмитриевича Удаљцова, бољшевика из 1905, по коме је названа једна улица у Москви. Сергеј Станиславович је 2007. постао један од оснивача Совјета иницијативних група, који обједињује око 100 еколошких, друштвених и политичких организација у Москви, брани социјална права Московљана, води кампању за директан избор руководиоца региона у Русији, а водио је и кампању за оставку бившег градоначелника Москве Лужкова. Ради као правник у новинама "Гласност", "информативном ресурсу КПСС". (Гласност бр 1-2 (392-393) 2012, страница прва: "У сусрет Фебруарском пленуму ЦК КПСС: 'Борба партије за социјализам после контрареволуције 1991, у условима ширења опште кризе капитализма и наступа реакције. Стратегија и тактика КПСС у савременим условима."

Голе Украјинке

Против изборних неправилности већ су 4. марта на бирачком месту број 2079 у Академији наука, на коме је гласао Путин, пред ТВ камерама протестовале "голе Украјинке", група жена која се разним поведима обнажује у знак протеста. Ухапшене су. Судија московског Гагаринског рејона осудио је чланицу групе ФЕМЕН Ирину Фомину због непристојног понашања ("*мелкоје хулиганство*") на пет дана затвора, Ану Деда – на десет, а Оксану Шачко на 12. Према саопштењу руског министарства спољних послова Федерална миграциона служба Русије припрема материјал ради доношења решења којим ће ухапшене Украјинке бити проглашене непожељним и протеране из Русије.

Кад се тај профил упореди са биографијом, рецимо, Григорија Алексејевича Јавлинског, функционера партије Јаблоко, аутора економског "Програма 500 дана" о брзом преласку из командне у тржишну економију из 1990, виде се велике унутрашње разлике те

групације која се у западним медијима (БиБиСи, "Њујорк тајмс", "ЛА тајмс") описује као сазревање средње класе у Русији. Јавлински, који је као заменик председника руске владе позвао Јељцина да 3. октобра 1993. пошаље тенкове на Бели дом, сада је иступао против неправилности на изборима за Думу 2011. Његова председничка кандидатура је после одбијена – зато што је при поновној провери установљено да је међу 2.000.000 потписа подршке било чак 25,66 одсто неверодостојних.

Јавлински је некада био саветник Бориса Немцова који је причао новинарима да је Медведев у разговору с опозиционарима узгред рекао: "Сви знамо да на изборима 1996. Борис Јељцин није победио Зјуганова..." Немцов из тога извлачи закључак да ако није био легитиман Јељцин, који је уздигао Путина, није легитиман ни Путин. Дочекали су га на волеј: зар није Борис Немцов био заменик премијера у Јељциново време.

Та групација се с Путином судила због његове изјаве на телевизији да "Немцов, Милов, Рижков и комп. хоће новац и власт, да су се деведесетих година, заједно с Борисом Березовским и сличнима, који су се у датом моменту налазили на местима на којима су закључивани уговори вредни много милијарди, па када су их одвојили од корита, они хоће поново да се врате и опет да напуне своје новчанике, а ако им се то дозволи, они се неће ограничити на милијарде већ, ће распродати целу Русију..." Суд је ослободио Путина уз образложење да он та презимена није помињао лично, него као илустрацију једне друштвене појаве...

Лидери нерегистрованих руских политичких странака, предали су председнику Медведеву списак од 32 лица за које траже помиловање међу којима и за директора Јукоса. Овај је у стилу "зашто говорите демократија, а мислите на Ходорковског", у понедељак, 5. марта, затражио од Канцеларије руског генералног тужилаштва да испита законитост и оправданост кривичних пресуда против 32 лица, међу којима су и Михаил Ходорковски (осуђен је 2003. због утаје пореза)...

Мекши од Путина, Медведев је наводно обећао и олакшавање регистрације партије ПАРНАС. Партија народне слободе ПАРНАС (Гари Каспаров и Борис Немцов), коалиција низа друштвених организација, покушала је да се региструје 2010, али је руско министарство правде то одбило, саопштивши да су провером у списковима њихових чланова нађене "мртве душе". Из САД и ЕУ су вероватно због те партије дошли протести јер је у Русији отежано регистравање опозиционих партија.

Припадници те групације су на изборима за Думу и на председничким изборима водили кампању "Гласај против свих!", мада изгледа да су ипак гласали за Прохорова, који им се и обратио на постизборном протестном митингу 5. марта.

КОНКУРС ЗА КРЕМЉОЛОГА: Од децембра 2011. до средине фебруара, западни кремљолози, често Руси емигранти, објашњавали су да је Путин "рокировком с Медведевом" изгубио интелигенцију, да долази крај "суверене демократије бившег шпијуна КГБ". Цитирали су руску изреку "љод тронулсја", о леду који пуца испод ногу бившег пуковника КГБ-а.

Михаил Ходорковски, власник Јукоса, из затвору у Карелији, пише на пример за "Њујорк тајмс" 26. фебруара ("*What Is at Stake in the Russian Election?*") да ће приморавање Путина да иде у други круг натерати Русију да "крене путем позитивних промена" и позива западне земље да не "играју по ритму звиждука гасовода", већ да гласно захтевају реформе у Русији.

Ендрју Вајс, који је радио у администрацији Била Клинтона, директор РАНД центра за Русију и Евроазију пише пак у "Вашингтон посту", 2. марта, о пет митова о Владимиру Путину: 1) да ће он постати "понижени председник", 2) да ће користити природне ресурсе Русије као оружје; 3) да хоће да поново установи СССР; 4) да његов избор представља удар на демократске снаге; 5) да ће његов антиамериканизам блокирати односе са САД. У предвечерје Путинове победе тај аутор наглашава: ако га изабери, морамо с њим радити на спречавању ширења нуклеарног оружја, антитероризму, опасним ситуацијама у Пакистану и климавим глобалним економијама...

Марк Адоманис, блогер који пише за магазин "Форбс", запазио је да су руски избори представљали и "такмичење за место најгорег у свету аналитичара руских прилика". Он је кандидовао Леона Арона директора Руских студија у Америчком предузетничком институту (*American Enterprise Institute*), који је у децембру за магазин "Форин полиси" писао чланак под насловом "Путин је већ мртав". "Извештаји о смрти Медведа су озбиљно преувеличани...", закључио је.

НАШИ, ИЗ САРАТОВА: Да би парирали најављеним акцијама опозиције пропутинске организације "Млада гарда Јединствене Русије", "Локални", "Нови људи", и "Млада Русија", у недељу и понедељак су одржали неколико победничких скупова. Извештач "Њујорк тајмса" јавио је да на улици нису били Московљани, већ људи доведени из

Како је Запад заправо помогао Путинову кампању

Пише: Милан Милошевић
четвртак, 08 март 2012 01:02

Саратова. Тако нешто тврди и комунистичка "Гласност" и Горбачовљева "Новаја газета".

Изгледа да је то уобичајено опозиционо претеривање. Путин, који је надмоћно победио у свим областима, јесте у Москви добио подршку мање од половине (48,73 одсто у граду, што је за 16,6 одсто мање од укупног релативног резултата), али је надмоћно први био и у престоници где је сакупио два пута више гласова од фаворита западне штампе и несистемске опозиције Михаила Дмитријевича Прохорова.

Укупно је у Москви 4. и 5. марта одржано 20 различитих скупова. Једни су викали, а други певали, док су се коментатори извлачили досеткама да јесте да избори нису били фер јер је победио Путин, али да је он ипак освојио убедљиву већину, па и ако му се одузме сумњивих десет одсто гласова, опет је то више од 50 одсто. Атмосфера није била без конфликта, али је у Москви, додуше пуној милиције, више сведочила о постизборном смиривању емоција, него о најављиваној ерупцији постизборних протеста у Русији.